

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Et Canonicis de S. Osualdo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

perlata fuisset, & per multos prædecessores nostros non tantum semel sopita, sed sæpe, nihilominus tamen super ea nos oportuit laborare; nec fuit per Dei gratiam labor noster inanis, sed principium nostrum finis est debitus subsecutus. Siquidem cum utraque partium ad citationem nostram apostolico se conspectui præsentasset, auditis quæ fuerunt hinc inde proposita, rationibus, allegationibus, & attestationibus, & instrumentis partium diligenter inspectis, de communi fratrum nostrorum consilio sententiam dictavimus pro Ecclesia Turonensi, auctoritate apostolica decernentes ut Dolen. Ecclesia suffraganea semper existat Ecclesie Turonensis, & ei tanquam suæ veræ metropoli reverentiam, honorem, & subjectionem semper impendat, nec ullo unquam tempore ad usum Pallij Episcopus Dolensis aspiret. Ideoque serenitatem regiam monemus & exhortamur attentius, ac per apostolica tibi scripta mandamus, quatenus latam à nobis sententiam, quantum in te fuerit, & tu ipse conserves ulterius, & facias ab aliis observari, eandem Ecclesiam Turon. in suis justitiis & manutenens & defendens. Datum Laterani II. Kal. Iunij.

Epist. 85.

In eundem modum Comitissæ & A. filio ejus, & universis Baronibus Britanniae, usque ad verbum observari, Turon. Ecclesiam vestram recognoscentes metropolim, & ad eam, in quibus necesse fuerit, devotè & humiliter currentes. Alioquin sententiam quam in vos propter hoc canonicè tulerit Ecclesia Turonensis, ratam habebimus, & faciemus auctoritate nostra inviolabiliter observari. Datum eadem.

Epist. 86.

In eundem modum Clero & populo Dolen. usque ad verbum aspiret. Ideoque universitati vestræ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus lata à nobis sententiæ devotè ac sine omni contradictione parentes, Turonen. Ecclesiam, videlicet metropolim vestram, curetis humiliter revereri, & ad eam in quibus necesse fuerit, & jus metropolitanum postulat, recurratis. Alioquin sententiam quam in vos propter hoc canonicè tulerit, ratam habebimus, & faciemus auctoritate nostra inviolabiliter observari. Datum eadem.

Epist. 87.

In eundem modum Capitulo Dolen. usque ad verbum recurratis. Volumus etiam, &

sub eadem sententia districtè præcipimus, quatenus dilectum filium electum vestrum consecrandum venerabili fratri nostro Turon. Archiepiscopo, omni appellatione, contradictione, & occasione cessantibus, præsentetis: qui ei more suffraganeorum Turon. Ecclesie professionem faciat, & obedientiam promittat. Quod nisi infra duos menses, postquam requisiti fueritis, volueritis adimplere, sententiam quam propter hoc idem Archiepiscopus in vos canonicè tulerit, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino inviolabiliter observari.

Epist. 88.

In eundem modum Archiepiscopo Rothomagen. & suffraganeis ejus usque ad verbum aspiret. Ideoque fraternitati vestræ per ap. scripta mandamus quatenus latam à nobis sententiam, quantum in vobis fuerit, & vos observetis ulterius, & faciatis ab aliis observari, nec alicui de Dolen. diocesi chrisma vel alia sacramenta ecclesiastica ministretis, nisi de consensu Ecclesie Turonensis. Sententiam in super quam venerabilis frater noster Archiepiscopus Turonen. in dilectos filios electum & Capitulum Dolen. propter contumaciam seu inobedientiam eorum canonicè tulerit, usque ad satisfactionem congruam per dioceces vestras ratam faciatis & firmam haberi. Datum ut supra.

PRIORI ET CONVENTUI de Noflat.

CVM à nobis petitur &c. usque ad verbum assensu, de Felechirche, de Fedrestam, de Barteleya, & de Warnefeld Ecclesias, quas monasterio vestro bonæ me. B. Eboracen. Archiepiscopus canonicè contulit, sicut eas justè ac pacificè possidetis, & in authentico ipsius Archiepiscopi plenius continetur, vobis & per vos monasterio vestro auctoritate apo. confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Decernimus ergo &c. Datum Laterani II. Nonas Julij.

Epist. 89. De confirmatione privilegiorum.

PRIORI ET CANONICIS de S. Osvaldo.

IVLIS petentium &c. usque ad verbum assensu, Ecclesias de Boolton, de Sudcherchebi, de Rouvelle, & de Felechirche, sicut eas justè ac pacificè possidetis, ad exemplar felicitis recordationis C. Pape prædecessoris nostri, vobis & per vos

Epist. 90. Ejusdem argumenti.

Ecclesiæ vestrae auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Nulli ergo &c. Datum Laterani III. Idus Iunij.

MASSILIEN. ET AGATEN.
Episcopis.

*Epist. 91.
Vt curam sulci-
pianæ restaura-
di monasteria
in insulis Arca-
rum.
Cap. Cùm di-
lectus. De his
quæ vi metris
causa sunt.
Vide suprâ lib.
1. epist. 274.*

Cum dilectus filius Abbas de Floreia nuper ad nostram præsentiam accessisset, nobis exposuit diligenter, & hoc ipsum Abbatis insularum & aliorum quorundam litteræ continebant, quod in insulis Arrearum fratres Cisterciensium quondam fuerant commorati; sed eis in captivitatem paganorum deductis, quoniam locus mari erat vicinus, illuc se quidam regulares Canonici transtulerunt, qui licet jam per annos triginta Canonorum regularium habitum portavissent, opera tamen contraria regularibus faciebant, sed ad se Domino inspirante reversi, monasticum ordinem ibidem plantari volebant secundum Cisterciensium instituta. quod etiam diocesanus Episcopus affectabat. Vnde nos ad Abbatis ipsius instantiam venerabili fratri nostro Arelaten. Archiepiscopo dedimus in mandatis, ut si diocesani Episcopi & eorundem fratrum in idipsum desideria convenirent, Cisterciensium monachos institueret in insula memorata, facturus de Canonis quod crederet expedire secundum canonicam honestatem. His igitur litteris impetratis, idem Abbas de Floreia reversus ad propria, prius quam eas ad dictum Archiepiscopum detulisset, cum venerabili fratre nostro Tolonen. Episcopo ad locum memoratum accessit, & omnium fratrum ibidem manentium in tantum obtinuerunt assensum pariter & favorem, quod Abbas insularum claves domus & seipsum in manibus alterius Abbatis tradidit, professione facta cum quibusdam ex Canonis de Cisterciensium ordine in posterum observando. quod & quidam Canonorum in manu ejusdem Abbatis de Floreia sacramento præstito firmaverunt, osculo dato eidem, quod usque in finem in eodem ordine permanerent. aliis promittentibus per juratoriam cautionem quod per se vel alios contra factum istud de cetero non venirent. jurantibus reliquis quod super provisione sua starent arbitrio Episcopi memorati, & nobilis viri G. de Fossa Sacristæ, qui

aberat, assensu probato per testes, quod postmodum rediens est confessus. Consequenter verò idem Episcopus & Abbas de Floreia dicto Archiepiscopo Arelaten. per suas litteras intimarunt quod diocesanus Episcopus & Canonici memorati translationem Cisterciensium fratrum illuc fieri unanimiter appetebant. quod acceptans Archiepiscopus memoratus, factum eorum auctoritate quaungebatur apostolica confirmavit, vices suas eis in hac parte committens, ut quæ bene incepterant de instituendo ibi ordine Cisterciensium, vice ipsius perducerent ad effectum. Cujus mandatis parentes humiliter & devotè, quæ ipsis injuncta fuerant curaverunt ducere ad effectum, dantes generali Cisterciensium Capitulo in mandatis ut in prædicto loco suum ordinem instituere procurarent. Petebatur itaque pro jamdicto Abbate de Floreia translationem factam ratam à nobis haberi, & auctoritate sedis apostolicæ confirmari, transgressores etiam & contradictores omnes, qui contra vota & juramenta præstita nitentur quod ab eis factum fuerat impedire, canonica pena percelli. Ceterum F. Sacrista, P. Wardi, & P. Guil. coram venerabili fratre nostro P. Portuen. Episcopo, quem ipsis & parti alteri dedimus auditorem, processum negotij aliter proponebant. Cùm enim prædicto Arelaten. Archiepiscopo causa fuerit à nobis sub forma, quam præmissimus, delegata, præfatus Abbas accedens ad locum cum Episcopo Tolonen. prius quam litteras nostras Archiepiscopo præsentasset, qui juxta tenorem ipsarum de singulis debebat inquirere diligenter, motu proprio cum socia multitudine insulam occupavit, constanter affirmans quod eis volentibus, vel nolentibus, locus idem purè ac simpliciter à nobis sibi fuerat assignatus. Cùmque se in his gravari sentirent, Abbate ipsorum eis omne auxilium denegante, qui contra quosdam de Canonis odium dicebatur & ingratitude concepisset, (unde in ipsorum dispendium super munitione armatos ponere non expavit, amota inde scala, ne facultas esset Canonis ascendendi) sedem apostolicam appellarunt. Sed dicti Abbates nihilominus ab incepta violentia desistentes, cùm quosdam ex ipsis non possent corrumpere pecuniæ sponione, quod super his starent mandatis Episcopi.